

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมการให้เหตุผลทางคณิตศาสตร์ เรื่อง ความน่าจะเป็น สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการตามกระบวนการของการวิจัยและพัฒนา โดยมีขั้นตอนและรายละเอียดในการดำเนินการดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การพัฒนาและหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมการให้เหตุผลทางคณิตศาสตร์ เรื่อง ความน่าจะเป็น สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ขั้นตอนที่ 2 การศึกษาผลการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมการให้เหตุผลทางคณิตศาสตร์ เรื่อง ความน่าจะเป็น สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ขั้นตอนที่ 3 การศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมการให้เหตุผลทางคณิตศาสตร์ เรื่อง ความน่าจะเป็น สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ขั้นตอนที่ 1 การพัฒนาและหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมการให้เหตุผลทางคณิตศาสตร์ เรื่อง ความน่าจะเป็นสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ขั้นตอนนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมการให้เหตุผลทางคณิตศาสตร์ เรื่อง ความน่าจะเป็น สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยแบ่งเนื้อหาเป็น 3 หน่วย ได้แก่ 1) โอกาสของเหตุการณ์ 2) การทดลอง 3) เหตุการณ์และความน่าจะเป็นของเหตุการณ์ และ 3) ความน่าจะเป็นกับการตัดสินใจ

แหล่งข้อมูล คือ

1. ผู้ให้ข้อมูลในการสร้างและประเมินความสอดคล้อง/เหมาะสมของชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมการให้เหตุผลทางคณิตศาสตร์ เรื่อง ความน่าจะเป็น สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน ซึ่งเป็นผู้ที่เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอนคณิตศาสตร์ ด้านการวัดและประเมินผลคณิตศาสตร์

2. ผู้ให้ข้อมูลในการหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมการให้เหตุผลทางคณิตศาสตร์ เรื่อง ความน่าจะเป็น สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตามเกณฑ์ 70/70 ประกอบด้วย

2.1 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนตากฟ้าวิชาประสิทธิ์ จำนวน 1 ท่าน ที่จังหวัดนครสวรรค์ ที่กำลังศึกษาอยู่ในปีการศึกษา 2555 กลุ่มนี้ต่อหนึ่ง จำนวน 4 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลอง ประกอบด้วยนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ในระดับเก่ง 1 คน ปานกลาง 2 คน และอ่อน 1 คน ซึ่งให้ข้อมูลเกี่ยวกับความยาก – ง่ายของกิจกรรม ความเหมาะสมของเวลาที่ใช้ในการปฏิบัติกิจกรรม และภาษาที่ใช้ในชุดกิจกรรมการเรียนรู้

2.2 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนตากฟ้าวิชาประสิทธิ์ จำนวน 1 ท่าน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลอง และไม่ใช่กลุ่มเดียวกันกับกลุ่มนี้ต่อหนึ่ง โดยแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม ละ 4 คน ซึ่งแต่ละกลุ่มประกอบด้วยนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ในระดับเก่ง 1 คน ปานกลาง 2 คน และอ่อน 1 คน ซึ่งให้ข้อมูลเกี่ยวกับการทำประสิทธิ์ภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 70/70

ในการพิจารณาจะดับความสามารถในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ พิจารณาจากผลการเรียนเฉลี่ยสะสมในวิชาคณิตศาสตร์พื้นฐานระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 – 2 โดยปรับปูรณาฯ จากการให้ระดับผลการเรียน ของสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2553, หน้า 17) ดังนี้

นักเรียนที่มีผลการเรียนเฉลี่ย ตั้งแต่ 3.00 ขึ้นไป อยู่ในระดับเก่ง

นักเรียนที่มีผลการเรียนเฉลี่ย ตั้งแต่ 2.00 – 2.99 อยู่ในระดับปานกลาง

นักเรียนที่มีผลการเรียนเฉลี่ย ต่ำกว่า 2.00 อยู่ในระดับอ่อน

เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินความสอดคล้อง/เหมาะสม และทำประสิทธิ์ภาพ

ของชุดกิจกรรมการเรียนรู้

1. เครื่องมือที่ใช้ประเมินความเหมาะสม/สอดคล้องของชุดกิจกรรมการเรียนรู้

1.1 แบบประเมินความสอดคล้องระหว่างตัวชี้วัดและஆடப்ரஸ்க์การเรียนรู้ของชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมการให้เหตุผลทางคณิตศาสตร์ เรื่อง ความน่าจะเป็น สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีลักษณะเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 3 ระดับ "ได้แก่ สอดคล้อง" "ไม่แน่ใจ และไม่สอดคล้อง"

1.2 แบบประเมินความสอดคล้องระหว่างஆடப்ரஸ்க்การเรียนรู้ และเนื้อหาของชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมการให้เหตุผลทางคณิตศาสตร์ เรื่อง ความน่าจะเป็น สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีลักษณะเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 3 ระดับ "ได้แก่ สอดคล้อง" "ไม่แน่ใจ และไม่สอดคล้อง"

1.3 แบบประเมินความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์การเรียนรู้ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ และกิจกรรมของชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมการให้เหตุผลทางคณิตศาสตร์ เรื่อง ความน่าจะเป็น สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีลักษณะเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 3 ระดับ "ได้แก่ สอดคล้อง ไม่แน่ใจ และไม่สอดคล้อง"

1.4 แบบประเมินความสอดคล้องขององค์ประกอบในแผนการจัดการเรียนรู้ของชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมการให้เหตุผลทางคณิตศาสตร์ เรื่อง ความน่าจะเป็น สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีลักษณะเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 3 ระดับ "ได้แก่ สอดคล้อง ไม่แน่ใจ และไม่สอดคล้อง"

1.5 แบบประเมินความสอดคล้อง/เหมาะสมขององค์ประกอบของชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมการให้เหตุผลทางคณิตศาสตร์ เรื่อง ความน่าจะเป็น สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีลักษณะเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ "ได้แก่ มีความเหมาะสม/สอดคล้องมากที่สุด หาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด"

1.6 แบบประเมินความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับเกื้อหน้า/จุดประสงค์การเรียนรู้ มีลักษณะเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 3 ระดับ "ได้แก่ สอดคล้อง ไม่แน่ใจ และไม่สอดคล้อง"

2. เครื่องมือที่ใช้ในการหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้

2.1 ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมการให้เหตุผลทางคณิตศาสตร์ เรื่อง ความน่าจะเป็น สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

2.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องความน่าจะเป็น มีลักษณะเป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ และแบบทดสอบแบบอัตนัย จำนวน 2 ข้อ การดำเนินการพัฒนา และหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้

1. การสร้างและพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้

1.1 ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับปัญหาในการจัดการเรียนการสอนคณิตศาสตร์ เรื่อง ความน่าจะเป็น และศึกษาผลการสำรวจการจัดการเรียนการสอนคณิตศาสตร์ เรื่อง ความน่าจะเป็นระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในด้านปัญหาในการจัดการเรียนการสอน การจัดเนื้อหา วิธีสอน สื่อการสอน และข้อเสนอแนะในการจัดการเรียนการสอน จากการสำรวจความคิดเห็นจากครูผู้มีประสบการณ์ ในการสอนคณิตศาสตร์ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตั้งแต่ 3 ปีก่อนไป ในจังหวัดนครสวรรค์

1.2 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของกระทรวงศึกษาธิการ และเอกสารประกอบหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ คู่มือครู สารการเรียนรู้พื้นฐานคณิตศาสตร์ เล่ม 2 กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

หนังสือเรียน คู่มือวัดผลประเมินผลคณิตศาสตร์ของสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กระทรวงศึกษาธิการ และเอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับรายวิชาคณิตศาสตร์

1.3 ศึกษาหนังสือ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างชุดกิจกรรมการเรียนรู้ รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือและเทคนิคเครื่องสอนที่เหมาะสมกับเนื้อหา

1.4 วิเคราะห์มาตราฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด และกำหนดมาตรฐานคุณภาพสัมภาระ เพื่อกำหนดขอบเขตเนื้อหาตามตัวชี้วัด

1.5 นำตัวชี้วัดและจุดประสงค์การเรียนรู้ของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่กำหนดขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญเพื่อทำการประเมินความสอดคล้อง โดย hac่าด้ชนีความสอดคล้อง (IOC) และใช้เกณฑ์ค่า IOC ที่มีค่าตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไปจึงถือว่ามีความเหมาะสม ซึ่งในงานวิจัยนี้ได้ค่า IOC ของตัวชี้วัดและจุดประสงค์การเรียนรู้ของชุดกิจกรรมการเรียนรู้แต่ละข้อเป็น 1.00 ซึ่งถือว่ามีความสอดคล้องกัน

1.6 ผู้จัดทำการปรับปรุงแก้ไขจุดประสงค์การเรียนรู้ของชุดกิจกรรมตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ และนำไปวิเคราะห์เพื่อกำหนดเนื้อหาของชุดกิจกรรมการเรียนรู้

1.7 นำจุดประสงค์การเรียนรู้ และเนื้อหาของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่กำหนดขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญเพื่อขอคำแนะนำและทำการประเมินความสอดคล้อง โดย hac่าด้ชนีความสอดคล้อง (IOC) และใช้เกณฑ์ค่า IOC ที่มีค่าตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไปจึงถือว่ามีความสอดคล้อง ซึ่งในงานวิจัยนี้ได้ค่า IOC ของจุดประสงค์การเรียนรู้กับเนื้อหาของชุดกิจกรรมการเรียนรู้แต่ละข้อเป็น 1.00 ซึ่งถือว่ามีความสอดคล้องกัน

1.8 ผู้จัดนำจุดประสงค์การเรียนรู้ และเนื้อหาสาระของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ได้รับคำแนะนำและผ่านการประเมินความสอดคล้อง มาแบ่งเป็นหน่วยการเรียนรู้และชื่อกิจกรรมการเรียนรู้

1.9 นำจุดประสงค์การเรียนรู้ ซึ่งหน่วยการเรียนรู้และชื่อกิจกรรมที่กำหนดขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญเพื่อขอคำแนะนำและทำการประเมินความสอดคล้อง โดย hac่าด้ชนีความสอดคล้อง (IOC) และใช้เกณฑ์ค่า IOC ที่มีค่าตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไปจึงถือว่ามีความสอดคล้อง ซึ่งในงานวิจัยนี้ได้ค่า IOC ของจุดประสงค์การเรียนรู้กับชื่อหน่วยการเรียนรู้และกิจกรรมแต่ละข้ออยู่ระหว่าง 0.8 ถึง 1.00 ซึ่งถือว่ามีความสอดคล้องกัน

1.10 ออกแบบโครงสร้างเวลาเรียน แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และการวัดประเมินผล ตามชื่อหน่วยการเรียนรู้ ชื่อกิจกรรมการเรียนรู้ ดังนี้

พัฒนา 2 แสดงโดยครองรักษาเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ แหล่งการวัดประเมินผล ข้อสังข์ที่ใช้ประเมินการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมการคิดเหตุผล ความน่าจะเป็น สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ตาราง 2 (ต่อ)

ชื่อหน่วย การเรียนรู้	ชื่อวิจกรรมการเรียนรู้	แหล่งเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	การบันทึกผลเรียนรู้
การบันทึกผลเรียนรู้				
การนัดหมายนัดหมาย	กิจกรรมการบันทึกนัดหมาย	แบบประเมิน	กิจกรรมบันทึกนัดหมาย	บันทึกผลการบันทึกนัดหมาย
การทำนัดหมายนัดหมาย	การทำนัดหมายนัดหมาย	แบบประเมิน	การทำนัดหมายนัดหมาย	บันทึกผลการทำนัดหมาย

କାନ୍ଦାର ୨ (୧୯)

กิจกรรมการเรียนรู้					
ชื่อหน่วย	ชื่อกิจกรรมการเรียนรู้	เวลาเรียน (ค่าย)	กิจกรรมการเรียนรู้	กิจกรรมประเมินผล	
การทดสอบสุ่ม กิจกรรม 3	นักเรียนตอบคำตามที่ยกไปกราฟหมูและบันทึกลงในกระดาษ การประเมินรู้เรื่อง แสดงภาพของสัตว์ เสี่ยงภัยไปแล้ว ความหมายของ “เสี่ยงภัย”	1	- นักเรียนตอบคำตามที่ยกไปกราฟหมูและบันทึกลงในกระดาษ การประเมินรู้เรื่อง “เสี่ยงภัย” - นักเรียนแต่งตัวสีส้มสำหรับกิจกรรม “ตามหานายลับพญานาคราช” เพื่อไปตามลับพญานาคราช โดยการเขียน เมืองมหาพ “ห้องดูราษฎร์ภูษา” - นักเรียนทำแบบทดสอบใบภาษาไทยบุคคล ตัวเองส่วนในภาษาไทยกับภาษาไทยของตัวเองให้ครบถ้วน ให้คะแนน ให้คะแนน “ห้องดูราษฎร์ภูษา”	- สังเกตจากกิจกรรมประเมินผล กิจกรรม 3	
เหตุการณ์ ๔๙ ครามน้ำใจประเทศไทย ของเหตุการณ์	แต่งกายหาผู้ลับพญานาคราช เหตุการณ์	1	- นักเรียนแต่งตัวสีส้มสำหรับกิจกรรม “ตามหานายลับพญานาคราช” เพื่อไปตามลับพญานาคราช โดยการเขียน เมืองมหาพ “ห้องดูราษฎร์ภูษา” - นักเรียนทำแบบทดสอบใบภาษาไทยบุคคล ตัวเองส่วนในภาษาไทยกับภาษาไทยของตัวเองให้ครบถ้วน ให้คะแนน ให้คะแนน “ห้องดูราษฎร์ภูษา”	- สังเกตจากกิจกรรมประเมินผล กิจกรรม 4	
กิจกรรม 4 การค้นคว้าหาความ น่าจะเป็นอย่างไร	กิจกรรม 4 การค้นคว้าหาความ น่าจะเป็นอย่างไร	1	- นักเรียนแต่งตัวสีส้มสำหรับกิจกรรม “ตามหานายลับพญานาคราช” เพื่อไปตามลับพญานาคราช โดยการเขียน เมืองมหาพ “ห้องดูราษฎร์ภูษา”	- สังเกตจากกิจกรรมประเมินผล กิจกรรม 4	

ตาราง 2 (ต่อ)

ชื่อหน่วย การเรียนรู้	ชื่อวิชาและชื่อรายวิชานัก เรียน	กิจกรรมการเรียนรู้	การจัดประสบการณ์
การทดสอบสุ่ม เหตุการณ์ และ ความน่าจะเป็น ^๑ ของเหตุการณ์	กิจกรรม ๕ การหารความน่าจะเป็น ^๑ ผลลัพธ์ที่ได้จากการสังเกต การทำนาย	๑ - นำเขียนแบบทวนเกี่ยวกับการคำนวณหาคาดคะเน น่าจะเป็นของเหตุการณ์เบื้องต้นโดยใช้ เก้าอี้ให้มากัน โดยการให้เป็นสื่อการเรียนรู้ เพื่อสอนความสนับสนุนนักเรียน - นำเขียนและทำกิจกรรม “คุณไม่จำเป็น ๒” เพื่อคำนวณหาค่าความน่าจะเป็นของเหตุการณ์ เมื่อบนตัวผู้คนพูดโดยสารให้ฟังกัน - นำเขียนและลงนามหมายความว่า จะกิจกรรมใด โดยแต่ละคนเสียงดังที่ได้ ทำกัน	- สังเกตจากการคำนวณปัจจัยที่เกี่ยว กับเหตุการณ์ให้มากขึ้น - สังเกตจากการคำนวณ ความน่าจะเป็นของเหตุการณ์ ตามที่สอนมา
การหารความน่าจะเป็น ^๑ ของเหตุการณ์ที่ได้ ผลลัพธ์ที่ได้	กิจกรรม ๖ การหารความน่าจะเป็น ^๑ ผลลัพธ์ที่ได้ ทำกัน	๑ - นำเขียนและทำกิจกรรม “ทำให้ท่า” คำนวณหาค่าความน่าจะเป็นของเหตุการณ์เบื้องต้น โดยการตั้งใจฟังได้ไม่ทำกัน และนำไปใช้ในทำกัน	- สังเกตจากการคำนวณ ความน่าจะเป็นของเหตุการณ์ ที่ในต้น การทำนายให้มากขึ้น - สังเกตจากการคำนวณ ความน่าจะเป็นของเหตุการณ์ ที่ในต้น การทำนายให้มากขึ้น
			49

ตาราง 2 (ต่อ)

ชื่อหน่วย การเรียนรู้	สู่วิชาชีพและการเรียนรู้	เวลาเรียน (ค่าป)	กิจกรรมการเรียนรู้	การดูแลประเมินผล
การทดสอบสุ่ม ให้ตัวเก็บ ณ ณ ณ และน้ำหนัก และการตรวจ น้ำหนัก	กิจกรรม 7 สมบัติพื้นฐานของคุณภาพ น้ำหนัก	1 ๕๘ ๑ ๗ ๔ ๕๘ ๑ ๙ ๔ ๕๘ ๑ ๙ ๔ ๕๘ ๑ ๙ ๔	- นักเรียนต้องคำนึงถึงภัยอันตรายที่ได้จากภาระ หากภาระน้ำหนักเป็นของหัตถภารณ์แต่ละผลลัพธ์จะ โอกาสเกิดขึ้นได้ทาง ก้าม - นักเรียนแต่ละกลุ่มทำกิจกรรม “หัวใจนักน้ำหนักไม่” เพื่อประยุกต์ใช้ภาระห้ามความนำ้ร้อนอย่าง เหตุการณ์ในทางทฤษฎีกับภาระปฏิบัติที่เหมาะสม หรือไม่ อย่างไร	- ผู้จัดการห้องเรียนประเมินปัจจัยทางภาระ ภาระทางเพศของนักเรียนที่ได้รับ จำลองภาระห้ามน้ำหนักต่อไป แบบติดตามการอ้างอิงชั้นชั้นต่อไป และการดูแลสุขภาพต่อไป
ความรู้ เชิงคุณภาพ และการตรวจ น้ำหนัก	กิจกรรม ๑ ความรู้พื้นฐานทาง ผู้ตัดสินใจ	1 ๕๘ ๑ ๙ ๔ ๕๘ ๑ ๙ ๔ ๕๘ ๑ ๙ ๔	- นักเรียนทำแบบทดสอบใบงานรายบุคคล ซึ่งมีต้องคำนึงถึงภัยอันตรายที่ได้รับ ^๑ ผลตอบแทนที่เสียจากการน้ำหนักให้ เพื่อฝึกการคำนวณ “ค่าคาดคะเน” - นักเรียนแต่ละกลุ่มทำกิจกรรม “หุ่นน้ำหนัก” เพื่อหาค่าคาดคะเนของภาระเล่นเกม แสดงสรุป	- ผู้จัดการห้องเรียนประเมินปัจจัยทางภาระ ภาระทางเพศของนักเรียนที่ได้รับ เพื่อฝึกการคำนวณ “ค่าคาดคะเน” - ผู้จัดการห้องเรียนประเมินปัจจัยทางภาระ ภาระทางเพศของนักเรียนที่ได้รับ เพื่อฝึกการคำนวณ “หุ่นน้ำหนัก” และการดูแลสุขภาพต่อไป
ความรู้ เชิงคุณภาพ และการตรวจ น้ำหนัก	กิจกรรม ๑ ความรู้พื้นฐานทาง ผู้ตัดสินใจ	๕๘ ๑ ๙ ๔ ๕๘ ๑ ๙ ๔ ๕๘ ๑ ๙ ๔	- นักเรียนแต่ละกลุ่มทำกิจกรรม “หุ่นน้ำหนัก” เพื่อหาค่าคาดคะเนของภาระเล่นเกม แสดงสรุป โดยวิธีการนำเสนอแบบวงกลมและนำเสนอ นักเรียนในคราฟต์เพื่อประเมินภาระน้ำหนัก กับค่าคาดคะเนของภาระเล่นเกม ติดต่อในคราฟต์เพื่อกันภาระเดือน ในการติดต่อคราฟต์ที่ยังคงอยู่ในภาระน้ำหนัก และการเข้าสู่ภาระน้ำหนักที่กำหนดไว้	- ผู้จัดการห้องเรียนประเมินปัจจัยทางภาระ ภาระทางเพศของนักเรียนที่ได้รับ เพื่อฝึกการคำนวณ “หุ่นน้ำหนัก” และการดูแลสุขภาพต่อไป

፩፻፭፭፯ ፲ (፭፭)

กิจกรรม		วันที่		สถานที่		ผู้รับผิดชอบ		รายละเอียด	
กิจกรรม	วันที่	เวลา	สถานที่	ผู้รับผิดชอบ	รายละเอียด	ผู้รับผิดชอบ	สถานที่	เวลา	รายละเอียด
กิจกรรม 1 กิจกรรมนี้จะดำเนินการโดยผู้อำนวยการและผู้บริหารระดับสูง	วันที่ ๑	เวลา ๐๙.๐๐ – ๑๗.๐๐	ห้องประชุมใหญ่ ชั้น ๒ อาคารสำนักงาน	ผู้อำนวยการและผู้บริหารระดับสูง	การนำเสนอแผนงานประจำปี ๒๕๖๔ และตัวอย่างงบประมาณ	ผู้อำนวยการและผู้บริหารระดับสูง	ห้องประชุมใหญ่ ชั้น ๒ อาคารสำนักงาน	๐๙.๐๐ – ๑๗.๐๐	การนำเสนอแผนงานประจำปี ๒๕๖๔ และตัวอย่างงบประมาณ
กิจกรรม 2 กิจกรรมนี้จะดำเนินการโดยผู้อำนวยการและผู้บริหารระดับสูง	วันที่ ๒	เวลา ๐๙.๐๐ – ๑๗.๐๐	ห้องประชุมใหญ่ ชั้น ๒ อาคารสำนักงาน	ผู้อำนวยการและผู้บริหารระดับสูง	การนำเสนอแผนงานประจำปี ๒๕๖๔ และตัวอย่างงบประมาณ	ผู้อำนวยการและผู้บริหารระดับสูง	ห้องประชุมใหญ่ ชั้น ๒ อาคารสำนักงาน	๐๙.๐๐ – ๑๗.๐๐	การนำเสนอแผนงานประจำปี ๒๕๖๔ และตัวอย่างงบประมาณ
กิจกรรม 3 กิจกรรมนี้จะดำเนินการโดยผู้อำนวยการและผู้บริหารระดับสูง	วันที่ ๓	เวลา ๐๙.๐๐ – ๑๗.๐๐	ห้องประชุมใหญ่ ชั้น ๒ อาคารสำนักงาน	ผู้อำนวยการและผู้บริหารระดับสูง	การนำเสนอแผนงานประจำปี ๒๕๖๔ และตัวอย่างงบประมาณ	ผู้อำนวยการและผู้บริหารระดับสูง	ห้องประชุมใหญ่ ชั้น ๒ อาคารสำนักงาน	๐๙.๐๐ – ๑๗.๐๐	การนำเสนอแผนงานประจำปี ๒๕๖๔ และตัวอย่างงบประมาณ

1.11 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ออกแบบไว้ เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญเพื่อขอคำแนะนำและทำการประเมินความสอดคล้องขององค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ซึ่งในงานวิจัยนี้ได้ค่า IOC ขององค์ประกอบแต่ละข้อของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อยู่ระหว่าง 0.8 ถึง 1.00 จึงถือว่ามีความสอดคล้องกัน

1.12 ศึกษาหลักการและวิธีการสร้างแบบประเมินพุทธิกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน

1.13 ออกแบบแบบประเมินพุทธิกรรมด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนรายบุคคล และพุทธิกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ

1.14 นำแบบประเมินพุทธิกรรมของนักเรียนที่ออกแบบไว้ เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญเพื่อขอคำแนะนำและทำการประเมินความสอดคล้องของรายการพุทธิกรรม กับคุณลักษณะที่ต้องการวัด เพื่อหาความตรงเข้าเนื้อหา โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ซึ่งในงานวิจัยนี้ได้ค่า IOC ของรายการพุทธิกรรมกับคุณลักษณะที่ต้องการวัดแต่ละข้อเป็น 1.00 จึงถือว่ามีความสอดคล้องกัน

1.15 ออกแบบร่างชุดกิจกรรมการเรียนรู้

1.16 นำร่างชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่สร้างขึ้น เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญเพื่อขอคำแนะนำในการปรับปรุงแก้ไข และทำการประเมินความสอดคล้อง/ความเหมาะสมขององค์ประกอบของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แบบประเมินแบบมาตราประมาณค่า (rating scale) ตามแบบของ Likert โดยแบ่งออกเป็น 5 ระดับ

1.17 นำผลการประเมินองค์ประกอบของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ได้รับจากผู้เชี่ยวชาญ มาวิเคราะห์และแปลผล เพื่อตรวจสอบความสอดคล้อง/เหมาะสมของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยการหาค่าเฉลี่ยเลขคณิต (\bar{x}) โดยชุดกิจกรรมการเรียนรู้มีค่าความสอดคล้อง/เหมาะสมในแต่ละองค์ประกอบมีค่าอยู่ระหว่าง 3.80 ถึง 4.60 (รายละเอียดในภาคผนวกฯ)

1.18 ปรับปรุงแก้ไขชุดกิจกรรมการเรียนรู้ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

1.19 นำชุดกิจกรรมการเรียนรู้ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษานิปัทธิ์ 3 โรงเรียนตากฟ้าวิชาประสีที อำเภอตากฟ้า จังหวัดนครสวรรค์ ที่กำลังศึกษาอยู่ในปีการศึกษา 2555 โดยเลือกแบบเฉพาะเจาะจง จำนวน 4 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำแนกเป็นนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ระดับเก่ง 1 คน ปานกลาง 2 คน และอ่อน 1 คน เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมด้านภาษา เนื้อหา กิจกรรม สื่อการสอน และความเหมาะสมของเวลาที่ใช้ในการทำกิจกรรม โดยผู้วิจัยสังเกตพฤติกรรมอย่างใกล้ชิดและนำข้อมูลร่วมไปปรับปรุงชุดกิจกรรมการเรียนรู้

1.20 นำชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ปรับปูงแล้วไปหาประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 70/70 โดยทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนตากพิวิชาประสิทธิ์ อำเภอตากพิ่า จังหวัดนครสวรรค์ ที่กำลังศึกษาอยู่ในปีการศึกษา 2555 จำนวน 12 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างและไม่ใช่กลุ่มเดียวกับกลุ่มห้องต่อหนึ่ง จำพวกเป็นนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ระดับเก่ง 3 คน ปานกลาง 6 คน และอ่อน 3 คน เพื่อหาประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 70/70

1.21 ปรับปูงแก้ไขและพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

2. การสร้างและพัฒนาแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ความจำเป็น

2.1 ศึกษาและวิเคราะห์ตัวชี้วัดชั้นปี และขอบเขตของเนื้อหาจากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาชั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และเอกสารประกอบหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ เพื่อสร้างแบบทดสอบให้มีความตรงตามเนื้อหาและตัวชี้วัดชั้นปีและจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนด

2.2 ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับวิธีสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวัดผลประเมินผลกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ด้านความรู้และการให้เหตุผลทางคณิตศาสตร์

2.3 สร้างแบบทดสอบให้ครอบคลุมเนื้อหาและตัวชี้วัดชั้นปีเป็นแบบปนัย 4 ตัวเลือกจำนวน 40 ข้อ และแบบอัดแน่น จำนวน 4 ข้อ โดยข้อสอบแบบปนัยมีเกณฑ์การให้คะแนนแบบ 0, 1 และข้อสอบแบบอัดแน่นมีเกณฑ์การให้คะแนนแบบรูบิคแบบวิเคราะห์ ซึ่งปรับปูงรายละเอียด ของเกณฑ์การประเมินมาจาก สสวท. (2546, หน้า 52 – 53, 163) และ จันดิษฐ์ ละออบปักษิน. (2550, หน้า 182 – 183) โดยแบ่งเป็นคะแนนด้านคำตอบ 3 ระดับ และด้านการให้เหตุผลทางคณิตศาสตร์ 4 ระดับ ดังนี้

ตาราง 3 แสดงเกณฑ์การให้คะแนนแบบวิเคราะห์ด้านความถูกต้องของคำตอบและด้านการให้เหตุผลทางคณิตศาสตร์

ความถูกต้องของคำตอบ		การให้เหตุผลทางคณิตศาสตร์	
ระดับคะแนน	เกณฑ์การให้คะแนน	ระดับคะแนน	เกณฑ์การให้คะแนน
0	เมื่อไม่มีการแสดงเหตุผลใดๆ หรือมีการแสดงเหตุผลที่ไม่สอดคล้องกับคำตอบและสถานการณ์ที่กำหนดให้	0	เมื่อไม่มีการแสดงเหตุผลใดๆ หรือมีการแสดงเหตุผลที่ไม่สอดคล้องกับคำตอบและสถานการณ์ที่กำหนดให้

ตาราง 3 (ต่อ)

ความถูกต้องของคำตอบ		การให้เหตุผลทางคณิตศาสตร์	
ระดับ คะแนน	เกณฑ์การให้คะแนน	ระดับ คะแนน	เกณฑ์การให้คะแนน
1	เมื่อคำตอบถูกต้อง บางส่วน	1	เมื่อมีการแสดงเหตุผลที่ไม่สอดคล้องกับ คำตอบหรือสถานการณ์ที่กำหนดให้
2	เมื่อคำตอบถูกต้อง ครบถ้วน	2	เมื่อมีการแสดงเหตุผลที่สอดคล้องกับ คำตอบและสถานการณ์ที่กำหนดให้ แต่ยัง มีข้อบกพร่องบางประการ
		3	เมื่อมีการแสดงเหตุผลที่สอดคล้องกับ คำตอบและสถานการณ์ที่กำหนดให้ได้ ครบถ้วน

การแปลผลการประเมินในแต่ละด้าน

ได้คะแนนรวมร้อยละ	80 – 100	หมายถึง ดีเยี่ยม
ได้คะแนนรวมร้อยละ	70 – 79	หมายถึง ดี
ได้คะแนนรวมร้อยละ	60 – 69	หมายถึง พ่อใช้
ได้คะแนนรวมร้อยละ	50 – 59	หมายถึง ผ่าน
ได้คะแนนรวมต่ำกว่าร้อยละ 50	50	หมายถึง ควรปรับปรุง

โดยปรับปรุงมาจาก สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2553, หน้า 17)

2.4 นำแบบทดสอบและเกณฑ์การให้คะแนนที่สร้างขึ้นเสนอให้อาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อ
ปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่อง

2.5 นำแบบทดสอบและเกณฑ์การให้คะแนนที่ปรับปรุงแก้ไขเสนอผู้เชี่ยวชาญ
จำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์การเรียนรู้กับแบบทดสอบรายข้อ
แล้วนำความคิดเห็นมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) โดยแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีค่า
IOC ระหว่างจุดประสงค์การเรียนรู้กับแบบทดสอบรายข้ออยู่ระหว่าง 0.60 ถึง 1.00 ซึ่งถือว่า
เป็นแบบทดสอบที่มีความตรงเท็จเรื่องหัวในการวัดตามจุดประสงค์การเรียนรู้

2.6 ปรับปรุงแบบทดสอบและเกณฑ์การให้คะแนนตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

2.7 นำแบบทดสอบและเกณฑ์การให้คะแนนที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดสอบ (Try out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้เรียนรู้เรื่องความน่าจะเป็นแล้ว จำนวน 56 คน

2.8 นำกระดาษคำตอบของนักเรียนมาตรวจให้คะแนน ตามเกณฑ์ที่กำหนดเพื่อวิเคราะห์ค่าความยาก (p) และค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (r) ของแบบทดสอบแบบปรนัย ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป โดยคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าความยากระหว่าง 0.20 – 0.80 และค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.2 ขึ้นไป จำนวน 20 ข้อ และหาค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบทดสอบแบบอัตนัยด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป โดยคัดเลือกข้อที่มีค่าอำนาจจำแนกใกล้ 1.0 จำนวน 2 ข้อ (รายละเอียดในภาคผนวก ๑)

2.9 นำแบบทดสอบที่คัดเลือกไว้ไปทดสอบ (Try out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้เรียนรู้เรื่องความน่าจะเป็นแล้ว จำนวน 58 คน แล้วนำผลที่ได้มาหาค่าความเที่ยงหรือค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบแบบปรนัยทั้งฉบับด้วยวิธี KR.20 (Kuder – Richardson 20) ซึ่งได้ค่าความเที่ยงทั้งฉบับ 0.796 และหาค่าความเที่ยงหรือค่าความเชื่อมั่นของข้อสอบอัตนัยทั้งฉบับด้วยวิธีสัมประสิทธิ์เฉลี่ยวของครอนบาก ซึ่งได้ค่าความเที่ยงทั้งฉบับ 0.8082 (รายละเอียดในภาคผนวก ๑) ==

2.10 จัดพิมพ์แบบทดสอบฉบับจริงเพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การประเมินความสอดคล้องขององค์ประกอบย่อยของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการให้เหตุผลทางคณิตศาสตร์ เรื่อง ความน่าจะเป็น สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีขั้นตอน ดังนี้

1.1 นำแบบประเมินความสอดคล้องขององค์ประกอบย่อย ของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผ่านการประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน มาตรวจให้คะแนน โดยกำหนดเกณฑ์ ดังนี้

เมื่อผู้เชี่ยวชาญตอบว่าແນ່ໃຈว่าองค์ประกอบนັ້ນໆ ของชุดกิจกรรมมีความสอดคล้องกัน ให้ +1 คะแนน

เมื่อผู้เชี่ยวชาญตอบว่าໄມ່ແນ່ໃຈว่าองค์ประกอบนັ້ນໆ ของชุดกิจกรรมมีความสอดคล้องกัน ให้ 0 คะแนน

เมื่อผู้เชี่ยวชาญตอบว่าແນ່ໃຈว่าองค์ประกอบนັ້ນໆ ของชุดกิจกรรมໄມ່ມีความสอดคล้องกัน ให้ -1 คะแนน

1.2 นำผลการตรวจให้คะแนนตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมดมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) และนำค่า IOC ไปเทียบกับเกณฑ์เพื่อแปลความหมาย ดังนี้

ค่า IOC มีค่าเฉลี่ยกว่า 0.5 ถือว่าองค์ประกอบของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการให้เหตุผลทางคณิตศาสตร์ เรื่อง ความน่าจะเป็น สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ไม่สอดคล้องกัน

ค่า IOC มีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ 0.5 ถือว่าองค์ประกอบของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการให้เหตุผลทางคณิตศาสตร์ เรื่อง ความน่าจะเป็น สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความสอดคล้องกันนำไปใช้ได้

2. การประเมินความสอดคล้อง/เหมาะสมขององค์ประกอบของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการให้เหตุผลทางคณิตศาสตร์ เรื่อง ความน่าจะเป็น สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีข้อตอน ดังนี้

2.1 นำแบบประเมินความสอดคล้อง/เหมาะสมของจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน มาตรวจสอบหาความสมบูรณ์ของคำตอบ และตรวจให้คะแนนตามแนวทางของ บุญชุม ศรีสะคาด (2537, หน้า 161) ดังนี้ เมื่อผู้เชี่ยวชาญตอบว่า

ชุดกิจกรรมการเรียนรู้มีความสอดคล้อง/เหมาะสมมากที่สุด ให้คะแนน 5 คะแนน

ชุดกิจกรรมการเรียนรู้มีความสอดคล้อง/เหมาะสมมาก ให้คะแนน 4 คะแนน

ชุดกิจกรรมการเรียนรู้มีความสอดคล้อง/เหมาะสมปานกลาง ให้คะแนน 3 คะแนน

ชุดกิจกรรมการเรียนรู้มีความสอดคล้อง/เหมาะสมน้อย ให้คะแนน 2 คะแนน

ชุดกิจกรรมการเรียนรู้มีความสอดคล้อง/เหมาะสมน้อยที่สุด ให้คะแนน 1 คะแนน

2.2 นำแบบประเมินความสอดคล้องขององค์ประกอบของชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) โดยกำหนดค่าออกเป็น 5 ระดับ มาหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เล้วนนำค่าเฉลี่ยมาเทียบกับเกณฑ์ ตามแนวทางของ รัตนะ บัวสนธิ (2552 หน้า 48) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.50 – 5.00 หมายถึง สอดคล้อง/เหมาะสมมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.50 – 4.49 หมายถึง สอดคล้อง/เหมาะสมมาก

ค่าเฉลี่ย 2.50 – 3.49 หมายถึง สอดคล้อง/เหมาะสมปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.50 – 2.49 หมายถึง สอดคล้อง/เหมาะสมน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.49 หมายถึง สอดคล้อง/เหมาะสมน้อยที่สุด

โดยคะแนนรายข้อต้องมีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป (รัตนะ บัวสนธิ, 2552, หน้า 71)

3. การหาค่าประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการให้เหตุผลทางคณิตศาสตร์ เรื่อง ความน่าจะเป็น สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (E_1/E_2) โดยใช้สูตรตามแนวทางของ ปรีชา เนาว์เย็นผล (2553, หน้า 49) สำหรับงานวิจัยนี้ให้เกณฑ์ 70/70 โดยที่

70 ตัวแรก หมายถึง ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทุกคน ที่ได้จากการทำแบบฝึกหัด ใบกิจกรรมและคะแนนจากการทำแบบทดสอบระหว่างเรียน

70 ตัวหลัง หมายถึง ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทุกคนที่ทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน เรื่อง ความน่าจะเป็น

4. การตรวจหาค่าดัชนีสอดคล้องของข้อคำถามกับจุดประสงค์การเรียนรู้ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นำผลการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่านมาตรวจสอบหาความสมบูรณ์ของคำตอบ และตรวจให้คะแนนตามแนวทางของ รัตนะ บัวสนธิ์, (2552, หน้า 82) ดังนี้

เมื่อผู้เชี่ยวชาญตอบว่าແນ່ໃຈວ่าข้อคำถามนັ້ນມີຄວາມສອດຄລ້ອງ/ເໝາະສົມກັບເື່ອຫາ
ຕາມຈຸດປະສົງທີ່ຕ້ອງການວັດ ໃຫ້ +1

ເມື່ອຜູ້ເຊິ່ງພົມມີຄວາມສອດຄລ້ອງ/ເໝາະສົມກັບ
ເື່ອຫາຕາມຈຸດປະສົງທີ່ຕ້ອງການວັດ ໃຫ້ 0

ເມື່ອຜູ້ເຊິ່ງພົມມີຄວາມສອດຄລ້ອງ/ເໝາະສົມກັບ
ເື່ອຫາຕາມຈຸດປະສົງທີ່ຕ້ອງການວັດ ໃຫ້ -1

รวมคะแนนของแต่ละข้อแล้วนำไปวิเคราะห์หาค่าความสอดคล้อง/ເໝາະສົມຂອງ
ຜູ້ເຊິ່ງພົມທີ່ມີຕ່ອງข้อคำถามแต่ละข้อ แล้วเลือกข้อสอบທີ່ມີค่า IOC ตັງແຕ່ 0.5 ຈຶ່ນໄປ

ขันตอนที่ 2 การศึกษาผลการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมการให้
เหตุผลทางคณิตศาสตร์ เรื่อง ความน่าจะเป็น สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
ขันตอนการศึกษาผลการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้มีวัดคุณภาพสัมฤทธิ์เพื่อ

1. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนและหลังเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรม
การเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมการให้เหตุผลทางคณิตศาสตร์ เรื่อง ความน่าจะเป็น สำหรับ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

2. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียน โดยใช้ชุดกิจกรรมการ
เรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมการให้เหตุผลทางคณิตศาสตร์ เรื่อง ความน่าจะเป็น สำหรับนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กับเกณฑ์ร้อยละ 70

ซึ่งได้ดำเนินการในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 ภายหลังจากได้นำชุดกิจกรรมการ
เรียนรู้ ไปให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินความสอดคล้อง/ເໝາະສົມ และทำการทดลองใช้เพื่อหา
ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 70/70 เป็นที่เรียบร้อยแล้ว ดังนี้

แหล่งข้อมูล

1. ประชากร คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนตากฟ้าวิชาประสิทธิ์ อำเภอตากฟ้า จังหวัดนครสวรรค์

2. กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนตากฟ้าวิชาประสิทธิ์ อำเภอตากฟ้า จังหวัดนครสวรรค์ ที่กำลังศึกษาอยู่ในปีการศึกษา 2555 จำนวน 36 คน โดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (Cluster Random sampling) จำนวน 1 ห้องเรียน จากจำนวนห้องเรียนทั้งหมด 5 ห้อง ที่จัดห้องโดยคละความสามารถในการเรียนในระดับเก่ง ปานกลาง และอ่อน ยกเว้นห้องพิเศษที่นักเรียนมีความสามารถในการเรียนคณิตศาสตร์ในระดับเก่ง และปานกลาง

แบบแผนการวิจัย

ผู้วิจัยทำการทดลอง โดยใช้การวิจัยแบบวัดก่อนและหลังการทดลองกลุ่มเดียว (One – Group Pretest – Posttest Design) (บริชา เนวาร์ยืนผล, 2554, หน้า 54) เทียบกับเกณฑ์

ตาราง 4 แสดงแบบแผนการทดลองแบบวัดก่อนและหลังการทดลองกลุ่มเดียว

กลุ่มทดลอง	O ₁	X	O ₂
------------	----------------	---	----------------

หมายเหตุ: เมื่อ O₁ เป็นการทดสอบก่อนการทดลอง

O₂ เป็นการทดสอบหลังการทดลอง

X เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมการให้เหตุผลทางคณิตศาสตร์ เรื่อง ความน่าจะเป็น สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น

ขั้นตอนการดำเนินการทดลอง

1. เลือกสุ่มกลุ่มตัวอย่าง จากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนตากฟ้าวิชาประสิทธิ์ อำเภอตากฟ้า จังหวัดนครสวรรค์ ที่กำลังศึกษาอยู่ในปีการศึกษา 2555 จำนวน 36 คน โดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (Cluster Random sampling) จำนวน 1 ห้องเรียน จากจำนวนห้องเรียนทั้งหมด 5 ห้อง

2. ผู้วิจัยซึ่งจะติดตามและรายละเอียดเกี่ยวกับการเรียนการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมการให้เหตุผลทางคณิตศาสตร์ เรื่อง ความน่าจะเป็น สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทราบ

3. ดำเนินการทดลองใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมการให้เหตุผลทางคณิตศาสตร์ เรื่อง ความน่าจะเป็น สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งแบ่งเนื้อหาออกเป็น 3 หน่วย ใช้เวลา 12 คาบ คาบละ 50 นาที

4. เมื่อทดลองใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือแล้วจึง ทำการทดสอบหลังเรียน โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ความน่าจะเป็น ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ใช้เวลาในการสอบ 1 ชั่วโมง

5. ตรวจและประเมินการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแล้วนำไปเทียบกับผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียน และเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 70 ที่ตั้งไว้

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง คือ ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมการให้เหตุผลทางคณิตศาสตร์ เรื่อง ความน่าจะเป็น สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งแบ่งเนื้อหาออกเป็น 3 หน่วย ประกอบด้วย

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง โอกาสของเหตุการณ์ ใช้เวลา 1 คาบ มี 1 กิจกรรม การเรียนรู้ ซึ่งเป็นกิจกรรมที่ใช้ทบทวนความรู้พื้นฐานและเป็นการนำให้นักเรียนรู้จักคำว่าความน่าจะเป็นของเหตุการณ์

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง การทดลองสุ่ม เหตุการณ์และความน่าจะเป็นของเหตุการณ์ ประกอบด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ 7 กิจกรรม ใช้เวลา 8 ชั่วโมง ดังนี้

กิจกรรม 1 การทดลองสุ่มและผลลัพธ์ทั้งหมดที่อาจจะเกิดขึ้นได้จากการทดลองสุ่ม

กิจกรรม 2 การเขียนผลลัพธ์ทั้งหมดที่อาจจะเกิดขึ้นได้จากการทดลองสุ่ม

กิจกรรม 3 ความหมายของเหตุการณ์และการหาผลลัพธ์ของเหตุการณ์

กิจกรรม 4 การคำนวณหาความน่าจะเป็นของเหตุการณ์

กิจกรรม 5 การหาความน่าจะเป็นของเหตุการณ์ที่แต่ละผลลัพธ์มีโอกาสเกิดเท่ากัน

กิจกรรม 6 การหาความน่าจะเป็นของเหตุการณ์ที่แต่ละผลลัพธ์มีโอกาสเกิดไม่เท่ากัน

เท่ากัน

กิจกรรม 7 สมบัติพื้นฐานของความน่าจะเป็น

หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง ความน่าจะเป็นกับการตัดสินใจ ประกอบด้วยกิจกรรม 3 กิจกรรม ใช้เวลา 3 ชั่วโมง ดังนี้

กิจกรรม 1 ความสัมพันธ์ระหว่างผลตอบแทนและความน่าจะเป็นของเหตุการณ์กับค่าคาดหมายและการตัดสินใจเกี่ยวกับการเล่นเกมต่าง ๆ

กิจกรรม 2 การตัดสินใจเกี่ยวกับการลงทุนและการซื้อสินค้าแบบรับสูบัด

กิจกรรม 3 การตัดสินใจเกี่ยวกับการถ่ายทอดลักษณะทางพันธุกรรม

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ความน่าจะเป็น ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ผู้จัดสร้างขึ้น เป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ และแบบอัตนัยจำนวน 2 ข้อ รวม 22 ข้อ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมการให้เหตุผลทางคณิตศาสตร์ เรื่อง ความน่าจะเป็น สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีขั้นตอน ดังนี้

1. นำกระดาษคำตอบของนักเรียนมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้
2. นำคะแนนของนักเรียนทั้งหมดมาหาค่าเฉลี่ย ร้อยละเฉลี่ย และความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

3. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนเรียน - หลังเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมการให้เหตุผลทางคณิตศาสตร์ เรื่อง ความน่าจะเป็น สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้การทดสอบค่า t - test แบบ dependent ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป และเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมการให้เหตุผลทางคณิตศาสตร์ เรื่อง ความน่าจะเป็น สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กับเกณฑ์ร้อยละ 70 โดยใช้การทดสอบค่า t - test one sample

ขั้นตอนที่ 3 การศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมการให้เหตุผลทางคณิตศาสตร์ เรื่อง ความน่าจะเป็น สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

การศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมการให้เหตุผลทางคณิตศาสตร์ เรื่อง ความน่าจะเป็น สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ดำเนินการในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างในขั้นตอนที่ 2 จำนวน 36 คน โดยศึกษาความพึงพอใจจากที่นักเรียนได้มีการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้สรุจเรียบร้อยแล้ว มีรายละเอียดดังนี้

แหล่งข้อมูล

นักเรียนกลุ่มตัวอย่างเดียวกับในขั้นตอนที่ 2 จำนวน 36 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมการให้เหตุผลทางคณิตศาสตร์ เรื่อง ความน่าจะเป็น สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีลักษณะเป็นแบบมาตราประมาณค่า (rating scale) ตามแบบของ Likert โดยแบ่งออกเป็น 5 ระดับ โดยเป็นคำถามเชิงบวกทุกข้อ จำนวน 15 ข้อ ซึ่งผ่านการหาความตรงเท็จของผู้เขียนจำนวน 5 ท่าน

วิธีดำเนินการสร้างเครื่องมือ

1. ศึกษาเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการประเมิน วิธีการประเมิน และขั้นตอนในการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ

2. กำหนดขอบข่ายเนื้อหาของการประเมิน ในด้านคุณผู้สอน กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อประกอบการเรียนสอน

3. สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจในลักษณะมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ

4. นำแบบสอบถามความพึงพอใจเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อขอคำแนะนำ แล้วนำมาปรับปรุงในส่วนที่ต้องแก้ไข

5. พิมพ์แบบสอบถามความพึงพอใจเสนอต่อผู้เขียนรายชื่อ แล้วนำผลที่ได้มาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ซึ่งในงานวิจัยนี้ได้ค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.8 ถึง 1.00 จึงถือว่ามีความตรงเท็จของ

6. ปรับปรุงแก้ไขข้อคำถามตามคำแนะนำของผู้เขียนรายชื่อ

7. จัดพิมพ์แบบสอบถามความพึงพอใจแล้วนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. หลังจากเสร็จสิ้นการทดลอง ผู้วิจัยแจกแบบสอบถามความพึงพอใจให้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างได้แสดงความรู้สึกโดยการตอบแบบสอบถาม

2. ตรวจนับคะแนนเพื่อวิเคราะห์ข้อมูลและเทียบเกณฑ์เพื่อตัดสินเป็นรายด้านตามที่กำหนดไว้

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. นำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้ โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ส่งเสริมการให้เหตุผลทางคณิตศาสตร์ เรื่อง ความน่าจะเป็น สำหรับนักเรียนชั้น

มัธยมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) โดยกำหนดค่า 5 ระดับ (บุญชุม ศรีสะอด, 2537, หน้า 161) ซึ่งได้กำหนดค่าคะแนนไว้ดังนี้

นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด	ได้คะแนน	5	คะแนน
นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมาก	ได้คะแนน	4	คะแนน
นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับปานกลาง	ได้คะแนน	3	คะแนน
นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับน้อย	ได้คะแนน	2	คะแนน
นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับน้อยที่สุด	ได้คะแนน	1	คะแนน

2. นำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการให้เหตุผลทางคณิตศาสตร์ เรื่อง ความน่าจะเป็น สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 แบบมาตราส่วนประมาณค่า โดยกำหนดค่าออกเป็น 5 ระดับ มาหาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) นำค่าเฉลี่ยที่ได้มาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ เพื่อพิจารณาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.50 – 5.00 หมายถึง นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.50 – 4.49 หมายถึง นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก
ค่าเฉลี่ย 2.50 – 3.49 หมายถึง นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.50 – 2.49 หมายถึง นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.49 หมายถึง นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด

(รัตนะ บัวสนธิ, 2552, หน้า 48)